

Sygn. akt I C 301/12

POSTANOWIENIE

Dnia 1 kwietnia 2014 roku

Sąd Okręgowy w Sieradzu – I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Iwona Podwójniak

Protokolant: sekretarz sądowy Jolanta Grelińska

po rozpoznaniu w dniu 18 marca 2014 roku w Sieradzu

na rozprawie

sprawy z powództwa K. S.

przeciwko Samodzielnemu Publicznemu Zakładowi Opieki Zdrowotnej w P. oraz Skarbowi Państwa-Komendzie Powiatowej Policji w P. i Skarbowi Państwa-Komendzie Wojewódzkiej Policji w Ł.

o ochronę dóbr osobistych i zadośćuczynienie

postanawia:

1. odrzucić pozew,
2. nie obciążać powódki kosztami postępowania.

Sygn. akt I C 301/12

UZASADNIENIE

Powódka K. S. wniosła w imieniu własnym oraz w imieniu ubezwłasnowolnionego częściowo brata W. G. – jako jego kurator – o zasądzenie w równych częściach – dla niej i brata – kwoty 60 000 zł „solidarnie, w równych częściach” od Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej w P., Komendy Powiatowej Policji w P. oraz od Komendy Wojewódzkiej Policji w Ł. tytułem zadośćuczynienia, jak również nakazania przeproszenia z uwagi na to, że „wspólnie i w porozumieniu generowali bezprawne oskarżenia”.

Wskazała, że podstawą jej roszczeń są fałszywe oskarżenia z art. 266 kk „z użyciem schizofrenia paranoidalna w odniesieniu do mnie publicznie, bezprawnie, długotrwanie”. Pozwani generowali wobec niej bezprawne oskarżenia.

Prawomocnym zarządzeniem z dnia 22 lutego 2013 roku pozew w części dotyczącej roszczeń W. G. został zwrócony.

Na rozprawie w dniu 18 marca 2014 roku powódka wskazała, że z roszczeniami jak w niniejszej sprawie występowała już do Sądu – przeciwko SP ZOZ w P. i Policji.

Pozwany Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej w P. w odpowiedzi na pozew wniósł o odrzucenie pozwu, ewentualnie o jego oddalenie i rozstrzygnięcie o kosztach postępowania według norm przepisanych.

Skarb Państwa – Komendant Powiatowy Policji w P. i Komendant Wojewódzki policji w Ł. wnieśli o odrzucenie pozwu i zasądzenie od powódki kosztów procesu.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył:

W sprawie I C 15/04 Sądu Okręgowego w Sieradzu powódka K. S. domagała się od pozwanego Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej w P. zadośćuczynienia z tytułu naruszenia dóbr osobistych, którego dopuścił się lekarz pogotowia ratunkowego A. P.. Na skutek jego działań w dniu 25 czerwca 1995 roku została zmuszona do poddania się badaniu psychiatrycznemu. Przez niezachowanie dyskrecji lekarza, który mówił o stanie zdrowia powódki, utraciła dobre imię potrzebne do wykonywania zawodu pielęgniarstwa. Stres, jaki przeżyła w związku z przewiezieniem jej do szpitala w L. i poddaniem badaniom ujemnie wpłynął na jej stan zdrowia.

Prawomocnym wyrokiem z dnia 29 grudnia 2004 roku Sąd Okręgowy w Sieradzu oddalił powództwo o ochronę dóbr osobistych.

(d. wyrok Sądu Okręgowego w Sieradzu wraz z uzasadnieniem – k. 233, 234-240, wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi wraz z uzasadnieniem – k. 276, 277-282).

W sprawie I C 50/05 Sądu Okręgowego w Łodzi powódka K. S. wystąpiła przeciwko G. J. oraz Skarbowi Państwa – Komendzie Wojewódzkiej Policji w Ł. oraz Komendzie Powiatowej Policji w P. m.in. o zadośćuczynienie w wysokości 60 000 zł, w stosunku do Skarbu Państwa z tytułu prowadzenia określonego prawem postępowania, w którym został jej postawiony zarzut naruszenia tajemnicy służbowej w związku z wykonywanym zawodem pielęgniarstwa, a w którym powódka została poddana badaniu przez biegłych lekarzy psychiatrów, którzy stwierdzili u niej zespół paranoiczny na podłożu organicznym.

Prawomocnym wyrokiem z dnia 12 lipca 2006 roku Sąd Okręgowy w Łodzi powództwo oddalił.

(d. wyrok Sądu Okręgowego w Łodzi wraz z uzasadnieniem – k. 277, 278-286, wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z uzasadnieniem – k. 392, 393-396).

W sprawie I C 226/08 Sądu Okręgowego w Sieradzu powódka K. S. domagała się zadośćuczynienia i odszkodowania przeciwko Skarbowi Państwa – Komendzie Powiatowej Policji w P., Skarbowi Państwa – Komendzie Wojewódzkiej Policji w Ł., Niepublicznemu Zakładowi Opieki Zdrowotnej (...) s.c. w D. oraz Samodzielnemu Publicznemu Zakładowi Opieki Zdrowotnej w P. i Starostwu Powiatowemu w P..

Jako podstawę żądania w stosunku do pozwanego Skarbu Państwa-Komendy Wojewódzkiej Policji w Ł. i skarbu Państwa-Komendy Powiatowej Policji w P. powódka wskazała bezzasadne prowadzenie przeciwko niej postępowania karnego o czyn wyczerpujący dyspozycję przepisu art. 266 § 1 kk. Powyższe doprowadziło do naruszenia jej dóbr osobistych co uzasadnia roszczenie o zadośćuczynienie.

Jako podstawę żądania wobec Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej w P. powódka wskazała okoliczność niewydania jej prawidłowego świadectwa pracy, nieudzielenie właściwej pomocy, także w zakresie opieki nad bratem W. G. oraz zmuszenie jej wbrew jej woli do poddania się badaniom psychiatrycznym.

Wskazała również, że pozwani poprzez swoje działania doprowadzili do problemów ze stanem zdrowia psychicznego.

Prawomocnym wyrokiem z dnia 17 sierpnia 2009 roku Sąd Okręgowy w Sieradzu oddalił powództwo o zadośćuczynienie w stosunku do pozwanych wskazanych powyżej, tj. Skarbu Państwa-Komendy Wojewódzkiej Policji w Ł. i Skarbu Państwa-Komendy Powiatowej Policji w P. oraz w stosunku do Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej w P..

(d. wyrok Sądu Okręgowego wraz z uzasadnieniem – k. 183, 184-191, wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi wraz z uzasadnieniem – k. 248, 249-252).

W sprawie I C 183/09 Sądu Okręgowego w Sieradzu powódka K. S. wystąpiła m.in. przeciwko pozwanym Skarbowi Państwa-Komendzie Powiatowej Policji w P., Skarbowi Państwa-Komendzie Wojewódzkiej Policji w Ł.,

Samodzielnemu Publicznemu Zakładowi Opieki Zdrowotnej w P. o odszkodowanie, zadośćuczynienie i również o przeproszenie z tytułu naruszenia dóbr osobistych.

Roszczenie przeciwko Skarbowi Państwa-Komendzie Wojewódzkiej Policji w Ł. wywodziła m. in. z tego, że podlegli jej funkcjonariusze w sposób nieuprawniony twierdzili, że jest chora na schizofrenię. Ponadto Skarb Państwa-Komenda Powiatowa Policji w P. powinien odpowiadać za to, że jej funkcjonariusze od 1982 roku niewłaściwie działają wobec jej osoby – w sposób nieuprawniony rozgłaszane są informacje o stanie zdrowia psychicznego powódki i jej brata W. G., tj. że oboje mają schizofrenię. Komenda Powiatowa Policji w P. prowadziła przeciwko niej postępowanie przygotowawcze o przestępstwo z art. 266 kk – naruszenie tajemnicy służbowej, w czasie którego przymuszona została do poddania się badaniom psychiatrycznym.

Roszczenie przeciwko (...) Publicznemu Zespołowi (...) w P. powódka wywodziła faktu, że pozwany jako jej pracodawca podejmował czynności polegające na potrącaniu z jej wynagrodzenia różnych kwot – w latach 1991 -2002. Krzywda wynika również z faktu nieudzielenia pomocy przez pozwanego SP ZOZ jej bratu W. G., który znajduje się pod jej wyłączną opieką.

Prawomocnym postanowieniem zawartym w wyroku z dnia 15 października 2010 roku Sąd Okręgowy w Sieradzu odrzucił pozew przeciwko Skarbowi Państwa-Komendzie Powiatowej Policji w P. oraz przeciwko Skarbowi Państwa-Komendzie Wojewódzkiej Policji w Ł., a w stosunku do (...) Publicznego Zespołu (...) w P. tym samym wyrokiem powództwo oddalił.

(d. wyrok Sądu Okręgowego w Sieradzu wraz z uzasadnieniem – k. 294, 295-301, wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi wraz z uzasadnieniem – k. 366, 371-377).

Pozew w niniejszej sprawie podlegał odrzuceniu na podstawie art. 199 § 1 pkt 2 kpc.

Zgodnie z powołanym przepisem sąd odrzuci pozew, jeżeli o to samo roszczenie pomiędzy tymi samymi stronami sprawa została prawomocnie osądzona.

Ustalenia jak wyżej zawarte w powołanych rozstrzygnięciach wskazują, że pretensje powódki K. S. zgłoszone w niniejszej sprawie były już przedmiotem rozpoznania i prawomocnego rozstrzygnięcia we wcześniejszych postępowaniach toczących się z jej powództwa przeciwko pozwanym w niniejszej sprawie, tj. przeciwko Skarbowi Państwa-Komendzie Powiatowej Policji w P. i Skarbowi Państwa-Komendzie Wojewódzkiej Policji w Ł. a także przeciwko Samodzielnemu Publicznemu Zakładowi Opieki Zdrowotnej w P.. Okoliczność tę przyznała również sama powódka.

K. S. już kilkakrotnie występowała z roszczeniami z tytułu naruszenia jej dóbr osobistych, wskazując ich źródło w toczącym się przeciwko niej postępowaniu przygotowawczym z art. 266 kk o naruszenie tajemnicy służbowej, w którym była poddana badaniom psychiatrycznym oraz z takimi roszczeniami, których źródłem była wizyta pogotowia ratunkowego z lekarzem A. P.. W konsekwencji tych zdarzeń powódka wskazywała na – w jej ocenie – bezprawne oskarżenia, w tym przede wszystkim dotyczące jej stanu zdrowia psychicznego, stosunków rodzinnych, a także w płaszczyźnie zawodowej.

Powódka pozywała podmioty jak w niniejszej sprawie z tytułu roszczeń o ochronę dóbr osobistych o zadośćuczynienie i także przeproszenie – jak w sprawie I C 183/03 Sądu Okręgowego w Sieradzu.

Sprawy te zostały rozpoznane i prawomocnie rozstrzygnięte. Roszczenia zgłoszone w niniejszej sprawie są tożsame podmiotowo i przedmiotowo z rozpoznawanymi w sprawach: I C 15/04 Sądu Okręgowego w Sieradzu, I C 50/05 Sądu Okręgowego w Łodzi, I C 226/08 Sądu Okręgowego w Sieradzu oraz I C 183/09 Sądu Okręgowego w Sieradzu.

Skoro występuje tożsamość roszczeń zgłoszonych w niniejszej sprawie z przedmiotem wcześniejszych prawomocnych rozstrzygnięć, to wobec res iudicata pozew podlega odrzuceniu.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 102 kpc, zgodnie z którym w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami.

Sąd postanowił odstąpić od obciążenia przegrywającej powódki kosztami zastępstwa prawnego pozwanych, zważywszy jej trudną sytuację życiową – majątkową i osobistą oraz przysługujące jej zwolnienie od kosztów sądowych.

Powódka, mimo że uzyskuje świadczenie emerytalne i dopłaty unijne, ponosi znaczące wydatki na bieżące utrzymanie. Prowadzi jednoosobowe gospodarstwo domowe, co sprawia, że wszystkie wydatki obciążają tylko powódkę, a nie rozkładają się na więcej osób. Powódka musi sama ponosić koszty utrzymania domu jednorodzinnego, w tym zakupu opału. Ponosi też stałe wydatki na leczenie, wspiera brata.

Jak wskazano, powódka korzysta w niniejszej sprawie ze zwolnienia od kosztów sądowych, nie stać jej także nawet na częściową zapłatę kosztów zastępstwa procesowego pozwany.

W takiej sytuacji – jak wskazano – należało odstąpić od obciążenia powódki kosztami procesu.